

Lieve mensen,

In de zon met mijn kladblokje zit ik deze nieuwsbrief te schrijven. Wat een heerlijke dagen hebben we al gehad. Het is behoorlijk aanpoten in huize Kingma, want de Paasdagen komen eraan. Je kan zeggen, heerlijk, lang weekend, en dat is ook zo.

Maar voor het zover is, denk ik mee voor zo een 20 – 25 gezinnen, hoe ook zij de paasdagen wat ruimer kunnen vieren. De boodschappen worden gedaan, mensen doneren ruimhartig, de bakker brengt brood, de kaasboer brengt kaas. Allemaal om in onze omgeving de mensen, die op onze weg zijn tegemoet te komen en de last van armoede even te verlichten. Het was een drukte van belang. Vorige week zijn tassen en manden gevuld en de bonnen om zelf extra boodschappen te kopen bijgevoegd. Deze week gaan er nog pakketten de deur uit. Stuk voor stuk worden ze met grote dank ontvangen, deze keer bezorgd door dorpsgenoten en betrokkenen. Het is een prachtig deel van het werk, wat ik hier doe en het wordt meer en meer gezien.

Je kunt meedoen door in je omgeving te letten op nood en eenzaamheid. Samen voor de buurt! Vandaag nog zei een mevrouw: “ik had nog niks voor mijn verjaardag kunnen kopen, en nu kan het”. Dan ben ik zo blij.

De pakketten gaan de deur uit, maar het vijftal Kingma's blijft aanwezig. Gezond en wel, zoekend naar extra richting of niet, gaan ze dapper met moeder door. Dat het leven kwetsbaar is, weten we allemaal. Door een plotselinge val van de trap kwam Renske zo hard terecht, dat we allen schrokken als nooit tevoren. Er leek een epileptische insult te zijn of te volgen, maar een EEG heeft dit niet goed bevestigd. Ze is nu weer kerngezond. We hopen dat de val eenmalig was en ze verder kan zonder dit stempeltje. De dokter geeft goeie hoop. Een half jaar wat extra uitkijken. Een cadeautje tussendoor was wel, dat zij haar rijbewijs in een keer haalde, wat een feest. Wat zijn we blij, dat ze er nog is. Ze juft weer vrolijk verder. Grote kinderen, veel verhalen aanhoren, meeleven, meelachen, meedoen. Douwe zoekt naar een andere richting, maar werkt wel met plezier. Rein kan zich geen beter leven wensen dan op een kraan en op een trekker. Vandaag kwam hij weer maar eens de straat in gereden om te showen. Dan zwelt mijn moederhart van trots. Siebren geniet van school, folders lopen (nou ja, geniet) en een keukenboer-baantje, waar hij zijn toekomst ziet ontvouwen. De behulpzame. En dan Imke, vrolijk 11. Het zonnetje op school, vriendinnen tot grote vreugde en als jongste niet het minst pittig, maar een heerlijk kind. Ze houden me alle vijf bezig, maar geen trotser hart dan mijn moederhart, zo geliefd.

De stille week is bezig. In het rumoer van de wereld is het nodig en goed om erbij stil te blijven staan en te kijken naar wat belangrijk is. Armoede, het is ook stil, maar door hier te zijn met oren en ogen open komt er veel op het koffiehuis-pad. Het lijkt wel hoe meer je doet, hoe meer je ziet en hoe meer de missie groeit. Ook mensen, die eenzaam geneigd zijn, komen aan en halen adem met een lekkere bak koffie. Ik mag grenzen leren, maar zie ook de waarde ervan, zo leven we en zo gaat het samen op. Wat is het toch bijzonder om te doen. Ik ben God dankbaar, dat Hij me elke dag de moed geeft en de liefde voor dit werk, deze manier van doen.

Schrijven blijft mijn hobby, wat doe ik dat graag. Ik kom er niet altijd aan toe de website goed bij te houden, maar toch is er weer een nieuw begin gemaakt. Tja, ik kan niet alles. Vandaag schreef ik: *Koffiehuis was met nieuwkomers ook een verrijking vandaag. En als iemand aanschuift, die weer een beetje aan de samenleving moet wennen, voel ik me gevleid. Welkom op een plekkie, waar je even gewoon lekker mag genieten, al koffie slurpend. We halen nog wat kopjes op in een snuffelschuurtje, natuurlijk word ik gereden. Zoon stuurt een app, mam, stort even wat, die man, waar ik mee rij heeft niks. Geef ik een broodje. Mijn hart bloeit. Ik ga nog even een pakket weg brengen. Nog één nodig. Bloemetjes erbij, de zon doet de rest. De wereld is ingewikkeld, maar een klein plekje vrede kan al zo gaaf zijn. Blij mens.*

De burenhulp gaat ook weer verder. Door ziekte van de coördinator heeft het even stil gelegen. Het is goed samen te werken, maar dan moet je wel eens wijs zijn en wachten. Het past wel goed in het verlengde van het wijkwerk hier. Met de vrijwilligers is het goed werken. Bij de buurtkeuken komen weer andere vrijwilligers om de hoek kijken. Uitdaging genoeg dus.

Mag ik jullie weer allemaal bedanken voor de steun en support van jullie kant.

Het maakt dat ik dit werk met groot plezier kan doen. Elke sponsor probeer ik te bezoeken, maar daar gaat een tijd overheen, merk ik wel.

Ik wens jullie allemaal een mooi Paasweekend toe. In zorgen je gedragen wetende en in vreugde dankbaar.

Een vriendelijke groet,

Je kunt mij volgen op: <http://sonskoffiehuis.nl>

of op Facebook: [Sonja.Kingma.3](#)

Mail: sonjakingma@gmail.com

Whatsapp berichtje op [+31641904242](https://wa.me/31641904242)

Giften voor mij persoonlijk kunt u overmaken op: NL83 RABO 0375 5617 06 ten name van S. Kingma

U kunt ook gebruik maken van de aftrek van giften voor de inkomstenbelasting door uw gift over te maken op: NL52 RABO 0347 3943 37 ten name van Evangeliegemeente De Wijngaard onder vermelding van “uw achternaam” en de omschrijving “**project Souburg**”.

Niet mijn naam vermelden s.v.p.